

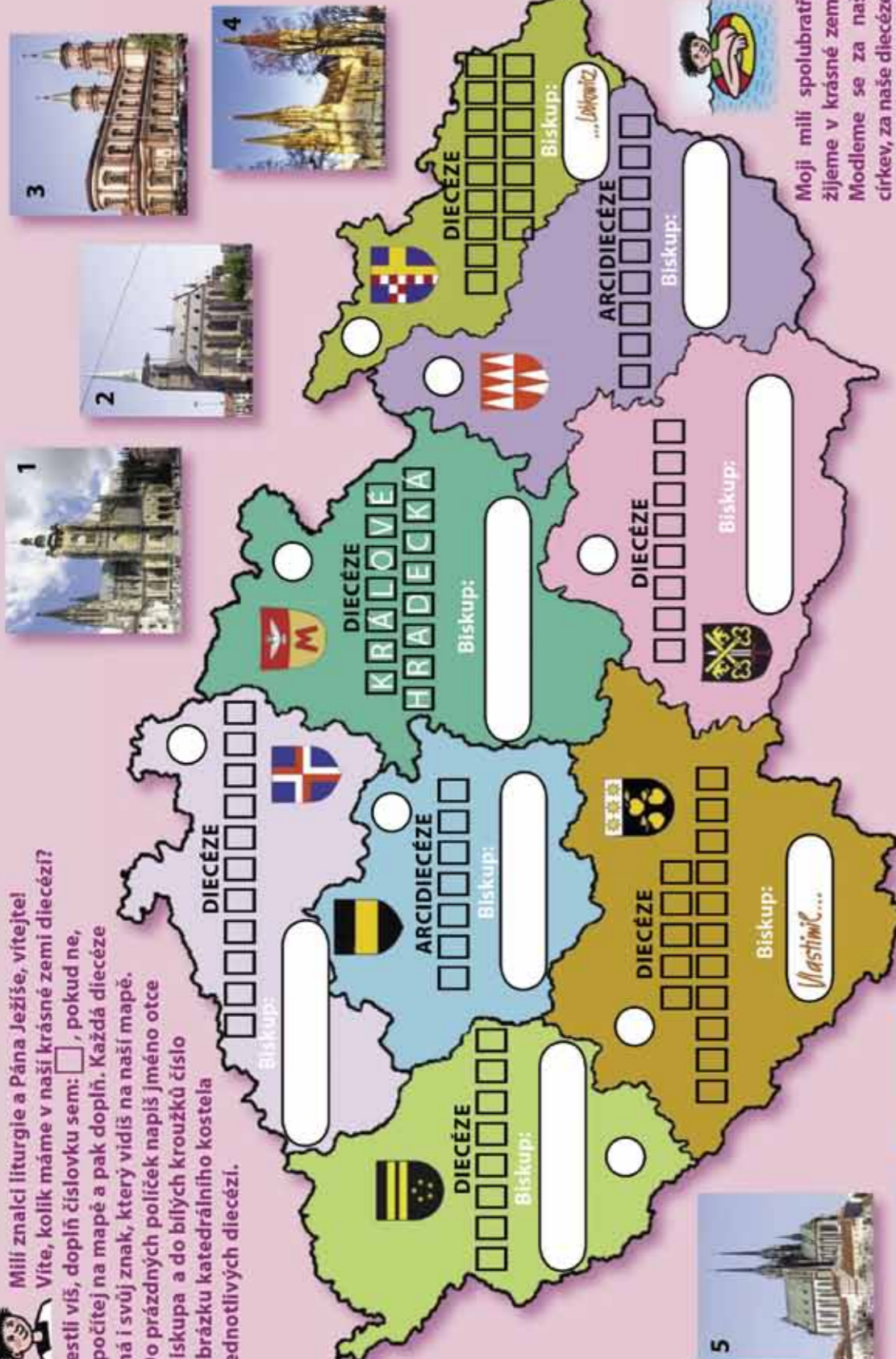
Ministrováni s Ferdou Kuliferdou

napsal
Jan Lukeš
nakreslil
Jiří Vančura

DIECÉZE v ČR a biskupové

67.

ZDROJ FOTOGRAFII: Michal Klajban (2), Ezalori, Petr 1888, Rabanus Flavius, Alí Komárek, Petr Sládek - wikipedia.org, Oliver Beckstein CC BY 2.0

Milí znalci liturgie a Pána Ježíše, vítejte!
Víte, kolik máme v naší krásné zemi diecézí?
Jestli víš, doplň číslovku sem: , pokud ne, spočítej na mapě a pak doplň. Každá diecéze má i svůj znak, který vidíš na naší mapě.
Do prázdných políček napiš jméno otce biskupa a do bílých kroužků číslo obrázku katedrálního kostela jednotlivých diecézí.

Moji milí spolubratři,
žijeme v krásné zemi.
Modleme se za naši
církve, za naše diecéze,
biskupy, za naše far-
nosti, kněze a všechny
věřící a nevěřící, kteří
v nich žijí.
Krásné prázdniny!

Ferda Kuliferda

Nejstarší je diecéze pražská (od roku 1344 arcibiskupství), která vznikla již v roce 973. Po poslední českobudějovické v roce 1785 jsme čekali více než 200 let, než vznikly poslední dvě nové diecéze: plzeňská v roce 1993 a v roce 1996 ostravsko-opavská. Od té doby máme tedy diecézí.

Foto: wikipedia.org

Učte nevědomé!

Petr Janša

Ke skutkům duchovního milosrdenství patří učit nevědomé. Blahoslavený Petr To Rot (1912–1945) byl domorodcem na ostrově Nová Británie, který dnes patří Papui Nové Guineji. Přinášel katolickou víru lidem, kteří o ní naprosto neměli potuchy, a stal se pomocníkem misionářů, kteří obrátili ke křesťanství takřka celý ostrov. Samo o sobě by to zase tak náročné nebylo, protože Petřův otec byl náčelníkem celého kmene a jako náčelník se mohl rozhodnout pro víru, kterou bude vyznávat, přičemž následně rozhodl, že nechá pokřtít celý ostrov. Petrova svatost se však ukázala hlavně tehdy, když ostrov obsadili Japonci, kteří křesťanství zakázali. Petr za svou víru dal svůj život.

V našich středoevropských podmínkách nikdo za svou víru nedává život ani se nemusíme bát o Kristu mluvit s druhými. Přesto se mnohdy za svou víru stydíme, mlčky přecházíme falešné představy o Bohu a životě ostatních lidí, a přitom je jedním ze skutků

milosrdenství učit nevědomé! Nevědomé uprostřed „vševědoucí“ společnosti. Společnosti stavící na konzumu, a přitom tak toužící po duchovnu, což se projevuje např. plnými regály s ezoterickými knihami v knihkupectvích. Budme hlasateli evangelia v naší po duchovnu toužící společnosti!

Již od mala Petr projevoval křesťanské ctinosti. I když byl náčelníkův syn, pomáhal starším domorodcům tak, že šplhal do korun kokosovníků a snášel jim dolů kokosy. Do té doby to bylo pro náčelníkovu syna něco nepředstavitelného. Petr se chtěl stát knězem, ale v souladu s postojem svého otce se nepovažoval za hodna toho, aby se stal knězem, proto vystudoval „jen“ katechetickou školu v Talilgapu a vrátil se poté ke svému rodnému kmeni, aby jej vyučoval náboženství. Horlivě bojoval proti všem kouzelnickým praktikám i polygamií.

V roce 1942 obsadili Novou Guineu Japonci, kteří okamžitě začali zatýkat kněze, řeholnice a další křesťany. Mladý katecheta se stal hned jejich náhradou: křtil, oddával a plamenně kázal proti mnohoženství, jež Japonci podporovali z důvodu, že tímto domorodé obyvatelstvo ochrání před vlivem západních křesťanských mocností. Když Petra jeho žena (meztím se oženil a měl tři děti) varovala, že by jej Japonci mohli i zabít, manžel jí odpověděl: „Kdybych musel zemřít, bylo by to dobře, protože bych zemřel za Boží vládu nad mým lidem.“

Někdy byl povolán k výslechu za to, že v neděli kolem sebe shromažďuje věřící a spolu konají bohoslužby. Petr Japoncům, kteří toto zakazovali, řekl: „Katolická církev chce mír, nemůže za to, že vy – Japonci – nevětíte. Ježíš řekl svým apoštolům, že je lepší poslouchat Boha než lidi.“

Petr byl za několik týdnů zatčen. Své utrpení ve vězení obětoval za všechny, kteří porušili manželský slib a vzdali se své víry. V červenci 1945 (pár týdnů před kapitulací Japonska) k Petrovi večer přišel jeden z dozorců převlečený za lékaře a vpíchl mu injekci, i když Petr byl zdravý. V injekci byl jed, a protože se volám zdál proces umírání mučedníka příliš pomalý, uškrtili jej a nakonec jej uhodili trámem do hlavy. Další den prohlásili, že zemřel přirozenou smrtí. Hned po Petrově smrti a odchodu Japonců se hřbitov v Rakunai stal poutním místem. Od roku 1945 dala tato malá vesnička církvi 12! kněží a řeholnic.

Papež Jan Pavel II. Petra v roce 1995 prohlásil za blahoslaveného. V roce 2008 se mučedník stal jedním z patronů Světového setkání mládeže v Sydney. Jan Pavel II. se při jeho blahověštění obrátil na mládež: „Blahoslavený Petr je také pro vás vzorem. Nemějte strach, angažujte se v úkolu zvěstovat Krista a milovat jej. Vzor tohoto blahoslaveného mučedníka Petra oslovuje také ženaté páry. Velice si cenil manželství. I přes nebezpečí, která mu hrozila, a odpor svého okolí neohroženě zastával postoj církve o jednotě a nerozlučitelnosti manželství. Každý den se modlil se svou ženou Paulou, miloval vroucně své děti a trávil s nimi co nejvíce času. Když budou dobré vaše rodiny, bude dobré také vaše okolí. Zůstaňte věrni tradicím, které brání a posilují život rodin.“

Prameny: <http://catholica.cz/?id=2948>, <http://www.claival.com/lettres/de/2008/12/17/171208.htm>